„O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam rytan, ir Tavo dėka mes įžengiam vakaran, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam, ir mūsų prisikėlimas pas Tave

Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: Sulaukęs ryto, jis sakydavo: „O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam rytan, ir Tavo dėka mes įžengiam vakaran, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam, ir mūsų prisikėlimas pas Tave.“ Sulaukęs vakaro, jis sakydavo: „O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam vakaran, ir Tavo dėka mes įžengiam rytan, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam, ir mūsų prisikėlimas pas Tave.“ Kartą jis pasakė ir kitaip: „ir pas Tave yra galutinis sugrįžimas.“

[Chasan] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

Sulaukęs ryto, t. y. ankstyvos dienos dalies auštant, Pranašas sakydavo: „O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam rytan“ – būdami Tavo apsaugoje, apsupti Tavo malonių, užsiėmę Tavo prisiminimu, šaukiantys Tavo vardą, palaikomi Tavo pagalbos, vedami Tavo jėgos ir galybės. „ir Tavo dėka mes įžengiam vakaran, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam“ – kaip sakoma ryte, taip sakoma ir vakare: „O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam vakaran, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam“. „ir mūsų prisikėlimas pas Tave“ – prisikėlimas po mirties, išsisklaidymas po susirinkimo (Teismo dieną), ši būsena lydi mus visais laikais ir visomis aplinkybėmis, ir aš niekada jos neišsižadėsiu ir jos nepaliksiu. Sulaukęs vakaro, iškart po asr (popietinės) maldos, jis sakydavo: „O Allahe, Tavo dėka mes įžengiam vakaran, ir Tavo dėka mes įžengiam rytan, Tavo dėka mes gyvenam ir Tavo dėka mes mirštam, ir pas Tave yra galutinis sugrįžimas.“) – sugrįžimas tiek šiame pasaulyje, tiek pomirtiniame, nes Tu esi Tas, kuris suteikia gyvybę, ir Tu esi Tas, kuris ją atima.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/5490